

ся до місця надання допомоги, евакуювати поранених або навіть працювати під обстрілами. Фізична підготовка дозволяє швидше пересуватися та реагувати на критичні ситуації. Надання невідкладної допомоги. Фізично сильний і витривалий медик може краще виконувати важкі завдання, такі як транспортування поранених, робота з важким медичним обладнанням, і довше залишатися ефективним у роботі. Виживання в екстремальних умовах: Військові дії часто створюють небезпечні або екстремальні умови, включаючи тривалу відсутність відпочинку, нестачу їжі та води, підвищену загрозу травм. Фізично загартовані медики мають більші шанси на виживання та ефективне виконання своїх обов'язків. Психічне здоров'я. Спорт також має значний вплив на психічне здоров'я. Вправи допомагають знизити рівень стресу, тривожності та депресії. Під час фізичної активності в організмі виробляються ендорфіни, які покращують настрій і створюють відчуття щастя. Регулярні заняття спортом сприяють поліпшенню сну та загального самопочуття.

Висновки: фізична культура є ефективним засобом профілактики та відновлення здоров'я студентів. Рекомендується інтегрувати заняття фізичною культурою в навчальний процес для покращення загального стану здоров'я молоді. Необхідно також розробити програми, що заохочують студентів до активного способу життя. Заняття фізичними вправами, активний руховий режим мають велике значення у формуванні здорового способу життя, духовного та фізичного розвитку студентської молоді. Заняття фізичними вправами зміцнюють здоров'я, підвищують нервово-психічну стійкість до емоційних стресів, підтримують фізичну і розумову працездатність. Загалом, фізична підготовка є невід'ємною частиною підготовки студентів-медиків до роботи в умовах війни. Вона сприяє підвищенню їхньої ефективності, захищеності та здатності надавати допомогу в екстремальних умовах. Тому на нашу думку, фізична культура має бути обов'язковим предметом, а не елективним.

ВИКОРИСТАННЯ ПІДВІСНОЇ НАВАНТАЖУВАЛЬНОЇ СИСТЕМИ WSC-4 В КОМПЛЕКСНІЙ ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ ДІТЕЙ З ДЦП В РАНЬОМУ ДИТЯЧОМУ ВІЦІ

Коваленко О. М.

Науковий керівник: к.мед.н., доцент Коршак В. М.

Кафедра фізичної реабілітації та спортивної медицини

Завідувач кафедри: д.мед.н., професор Дорофєєва О. Є.

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

м. Київ, Україна

Актуальність: дитячий церебральний параліч (ДЦП) – це захворювання, що характеризується ураженням центральної нервової системи, що проявляється різними руховими порушеннями, інтелектуальними розладами, епілепсією та проблемами з рівновагою. Захворюваність на ДЦП становить 2-3 випадки на 1000 новонароджених. Проявляється обмеженням рухливості від легкого до сильного спастичного стану всіх кінцівок. Спільним для всіх дітей з ДЦП є труднощі контролю над свідомими рухами та координуванням роботи м'язів. В сучасному світі розроблена велика кількість реабілітаційних програм для дітей з ДЦП, проте і до цього часу ця проблема залишається актуальною. Серед засобів фізичної терапії для дітей з ДЦП великою популярністю зараз користується підвісна навантажувальна система WSC-4, яка нагально потребує науково – методичного обґрунтування для застосування в реабілітаційному процесі.

Мета: розробити та обґрунтувати програму використання підвісної-навантажувальної системи WSC-4 в комплексній фізичній терапії дітей з ДЦП в ранньому дитячому віці.

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури, педагогічні методи (педагогічне спостереження); клініко-інструментальні (антропометрія, візуально-аналогова шкала болю, система GMFCS для оцінки великих моторних функцій, шкала для оцінки спастичності Ashworth); методи математичної статистики.

Результати. В дослідженні, яке проводилось на базі Київської обласної дитячої лікарні м. Боярка в 2023-2024 рр. прийняло участь 20 дітей раннього розвитку (за згодою батьків) з діагнозом ДЦП поставленим лікарем невропатологом. Програма фізичної терапії складала 3 місяці та включала три періоди: вступний, основний і заключний. У вступному періоді використовувалась кінезіотерапія 20 хв. 1 раз/день з лікувальними вправами для

дрібною і загальною моторики; кінезіотейпування 1 раз на 5 днів; загальний масаж 20 хв. щоденно; механотерапія у вигляді підвісної-навантажувальної системи WSC-4 по 10 хв. 3 рази на тиждень; ігрова та візуальна терапія 20 хв. 1 раз/день. В основному періоді до проведеної фізичної терапії додавалась електроімпульсна терапія 1 раз на 5 днів та збільшувався час заняття до 20 хв. на підвісній-навантажувальній системі WSC-4. В заключному періоді добавлялась сенсорна інтеграція та ігрова терапія по 20 хв. 1 раз на день.

Результати. В результаті проведеної програми фізичної терапії суттєво зменшились больові відчуття, покращився психоемоційний стан, дрібна моторика і координація рухів. В другому періоді відмічалось покращення постави, координації та швидкості рухів, функціональних показників, зменшення спастичності за шкалою Ashworth. В третьому періоді фізичної терапії спостерігалось, покращення постави та координації рухів; орієнтування у просторі; з'явився інтерес до іграшок; зросла соціалізація дитини.

Висновки. Розроблена програма фізичної терапії з використання підвісної-навантажувальної системи WSC-4 для дітей з ДЦП в ранньому дитячому віці дозволила покращити великі моторні функції за системою GMFCS та зменшити прояви спастичності за шкалою Ashworth.

Ключові слова: підвісна система WSC-4, фізична терапія, дитячий церебральний параліч.

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ: АСПЕКТИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ МАЙБУТНІХ ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ

Козак Д. О., Козак Н. Д., Дмитруліна Н. Ю., Белан Д. С., Лебідь Н. В.

Науковий керівник: д.мед.н., професор Козак Н. Д.

Кафедра комунальної та військової гігієни та екології людини

Завідувач кафедри: д.мед.н., професор Гаркавий С. І.

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

м. Київ, Україна

Актуальність: високий рівень фізичної підготовки є критично важливим аспектом виконання функціональних обов'язків лікарів, зокрема військових лікарів, оскільки підтримання здорового способу життя та регулярних навантажень є визначальним фактором не тільки для самих працівників галузі охорони здоров'я, а й для їх пацієнтів, особливо поранених на полі бою. Необхідно з часів опанування спеціальності в закладі вищої медичної освіти прищеплювати здобувачам освіти, майбутнім військовим медикам, принципи збереження здоров'я, зацікавленості в фізичній активності, заняттях спортом, а також прагненні розвивати свій фізичний стан.

Здобувачі вищої медичної освіти спеціальності 222 «Медицина» факультету підготовки лікарів для Збройних Сил України Національного медичного університету імені О.О. Богомольця проявляють значний інтерес до фізичної культури та спорту, тому що усвідомлюють важливість збереження їх стану здоров'я для здійснення майбутньої практичної діяльності, як подаючи власний приклад навколишньому оточенню та пацієнтам, так і роблячи особистий внесок у популяризацію фізичної активності серед молоді.

Для більш детального вивчення особливостей ставлення студентів вищевказаного факультету було проведено анкетування здобувачів всіх курсів спеціальності 222 «Медицина».

Мета роботи: аналіз та оцінка ставлення здобувачів вищої медичної освіти до фізичного виховання та підтримання серед них здорового способу життя.

Методи дослідження: загальнонаукові теоретичні методи (бібліографічний, системного аналізу, узагальнення та інформаційного синтезу), метод анкетування, логіко-математичні методи для опрацювання результатів опитування. Анкетування проводилося 13-14 жовтня 2024 року, всього було опитано 113 респондентів (24 здобувачі освіти 1 курсу – 21,2 %, 28 здобувачів освіти 2 курсу – 24,8 %, 20 студентів 3 курсу – 17,7 %, 14 представників 4 курсу – 12,4 %, 11 респондентів з 5 курсу – 9,7 % та 16 здобувачів освіти 6 курсу, що складало 14,2 % від загального числа учасників анкетування). Опитування було проведене на засадах анонімності та конфіденційності й виключало будь-які можливі спроби тиску чи зовнішнього впливу на респондентів.